

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

351.78

Szerző:

Cím:

Budapest közbiztonsága

Hely

Idő

1919

Forrás:

Népszava

Bp

1919. 7/31

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

Budapest közbiztonsága

vége mégis csak meg fog javulni. És forradalmi kormányzásnak, forradalmi energiák működésének és erőfeszítéseinek lesz az érdeme, ha egészen és valóban megjavul, ha valódi közbiztonság lesz Budapest közbiztonsága. A Vörös Őrség budapesti kerületi főparancsnokának egy kimutatásából állapítjuk ezt meg, amely a múlt és a folyó esztendő áprilisában elkövetett büncselekményekről szól és amely tervszerű szembeállítására Budapest tavalyi és idei közbiztonsági állapotainak. Egyik kimutatás sem morális, csöndesen folyó napok állapotairól ad statisztikai képet. Ma az egész társadalmat forradalmi átalakulás ereje rázza, mozgatja, tavaly pedig, a kimutatás hónapjában, még mindig a háború bonyodalmában élt az ország és kintlódva szenvedte a tábornokok deszpotizmusával együtt a burzsoázia meg-növekedett erejű diktatúráját. És mégis mennyi különbség a két állapot kriminológiai függvénye között! Mennyi változás, mennyire más világ a szerény keretű statisztikai fölvétel idei képe mögött!

A város közbiztonságát fontosnak tartották és nagyra tartották azelőtt is. Levegő volt a burzsoázia számára is. Élt belőle és élt általa. A társadalom belső élete és a

külső világ között ott állottak a finom rendőri intézmények; a rendőrkard és a rendőri törvények paragrafusai rideg pontként állottak a kiváltságos osztályok emésztésének nyugalma fölött; alig lehetett mozogni, járni, beszélni, hogy lépten-nyomon bele ne ütközünk legyen a különböző társadalmi szentségek védelmi paragrafusaiha — és mégsem volt közbiztonság. Még az a relativ közbiztonság sem volt meg valójában, ami pedig a rendőri beszámolók kékkönyveiből évről-évre állandóan kihúzózott. Nem volt meg, mert az a társadalmi berendezkedés, ami tavaly még duzzadva élt és virágzott, szükségszerűen megkadályozta, hogy meglegyen. A közbiztonság, már amit annak neveztek, nem a polgári társadalmat javította, hanem azokat a vad eredményeket üldözte és kaszálta le, amit ez a berendezkedés kitermelt magából. Gyilkosság és utonállás, betörés és zsebmetés, fajtalankodás, részegség és magzatelhajtás, csalás, hamisítás és szédelés; az egész büncselekménykoszorú, amit az elbuktatott rendszer örök szégyenbélyegül ott hordott a homlokán, veszedelmes harcok ellenfélként állott előtte és sohasem tudta legyűrni, mert sohasem tudta és sohasem akarta elpusztítani az okokat, önmagának a hibáit, amelyek mindezt létrehozták.

Szükségszerűen sikertelen és meddő volt tehát a küzdelem, amit a letűnt társadalmi rendszer a közbiztonságért folytatott. És különösen meddő volt az a küzdelem, amivel Budapest közbiztonságát akarta megteremteni.

Egyelőre még csak egy hónapnak az eredményei állíthatók szembe, amelyeket a burzsoázia diktatúrájával szemben a proletariátus diktatúrája mutathat föl a közbiztonság területén és máris előáll az a bizonyosság, hogy rövidesen elérjük a város valódi közbiztonságát. A büncselekményeknek bizonyos kategóriái egészen eltűntek a város éle-

téből, viszont mások számszerű arányukban annyira lecsökkentek, hogy ezeknek az eltűnését is joggal remélhetjük. Nagyon természetes, hogy ezeket az eredményeket nem egyedül az hozta létre, hogy az elbuktatott rendszerrel a bűncselekmények okai részben megszűntek, részben megszűnőben vannak. A közbiztonság megjavításában és állandó szilárdításában nagy része van annak a szervezetnek, amely a város közbiztonságának ügyét most a kezében tartja. A Vörös Őrség, amely a régi rendőrség helyébe lépett, hozta létre leginkább a kimutatott eredményeket. Az egész testület és a testület vezetői: Haubrich, Vajda, Chlepko, Jancsik és Szikra elvtársak és a vezetésben minden munkatársuk, a legnagyobb eréllyel dolgoztak és dolgoznak azon, hogy Budapest és az ország közbiztonságát végre megteremtsék. Minden bűncselekmény, ami még ma is a kapitalista rend maradványaiból sarjadzik ki, kiméretlen üldözőre talál az új közbiztonsági testületben és ugyancsak ez a testület teremti meg erélyes kézzel a nyugalomnak ama föltételeit, amelyek a forradalmi építőmunka szempontjából elengedhetetlenül szükségesek. Elmondhatjuk, hogy Budapest élete és különösen éjszakai élete, ami azelőtt az utonállókkal tele erdők nyugtalanságát és bizonytalanságát jelentette, ma olyan, hogy jobbat és biztosabbat már alig lehet kívánni.

A Vörös Őrség alig két hónapos, új szervezet. Teljesen talán még sem alakult, nem szilárd, kész szervezet még és természetesen meg vannak benne imitt-amott a kezdetiség hibái. Tagjait azonban állandó nevelés formálja a város biztonságának és a forradalom érdekeinek igazi őreivé s ha elvéte történtek is visszaélések vagy más hibák, a szervezet vezetőinek személye kész garancia arra, hogy mindezek meg fognak szünni. Részben már meg is szüntek. Ahogy most látjuk a vörös örök működését, udvarias és erélyes emberek munkáját látjuk benne s ez is bizonyosságot szolgáltat arra nézve, hogy amint kialakul és fejlődik a Vörös Őrség szervezete és szelleme, olyan tempóban fejlődik teljessé Budapestnek régen óhajtott közbiztonsága.